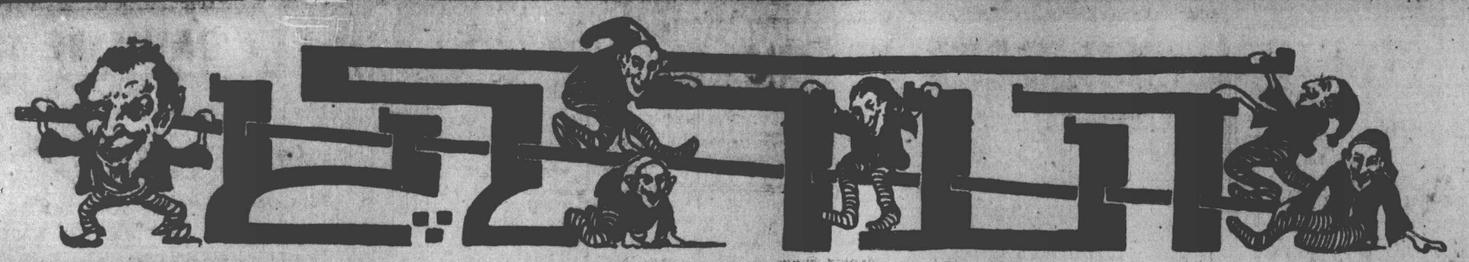

אזוי זאגט דער בץ

פון א פאר־לץ.

עס נעהמט צו ראש חודש אלול, אפילו א 'טשיקען" אין וואסער הויבט שוין אן צו ציטערען, און דו געה נאר און זיי דעם רעדאקטארס פאיאיר, און לצ'עוויע.

ווי אזוי קען זיך מיין "פאונטיין פון" אפילו הויבען און ארויסלאזען א וויצעל, ווען. . . . ווען חברה האבען זיך נאר גענומען צו שטארבען, און מאכען דעם "פלאוריסט" צו ארייטען איבער־שטונדען.

נעהמט זיך א ראביי, און אהן א שום זיי נעזוונט, מוסט ער איבער צום עולם האמת, און חברה האבען נעבאך אין אזעלכע הייסע טעג נעמוזט שווייצען נאכ טראגענדיג פעק מיט בלומען.

און נישט נאר יענע חברה האט ער נעמאכט צו ארבייטען שווער און ביטער נאר ער האט אויך מטריח נעווען דעם מאנטרעאלער רעפארם־ראביי, וועלכער האט נעבאך געמוזט אנשטאט צו שווייצען און די "לאורענשיין מאונטיינס" זיך מטריח זיין אזש קיין טאראנטא, און דא שווייצען ביי א הספד, ביי וועלכען ער האט געמוזט בראקען מיט . . . . זאגט שוין אליין וואס.

און דא געהט נאך ראש־השנה, און אן עדה אידען קען נאך חלילה בלייבען ארן אן 'איינגליש ספיקינג ראביי".

נעהערט אזא אומגליק, און דו געה נאך און בראק מיט וויצען.

אין דעם אמת געוואגט, ווייסען מיר ניט צו עס וואלט זיך ניט געלוינט נאר צו ווערען א ראביי אויף דער עלטער, איר דער צו דארפען לצ'עווען פאר א פינפעדעל.

אין אונזערע מקומות האבען מיר היינט דריי וואקאנסיעס פאר א "ראביי", און א "ראביי" זאלט איהר ווייסען קארמעט מען ניט היינטיגע צייטען מיט קיין עולם הבא, נאר מיט גענוג עולם הזה. א "ראביי" זאלט איהר ווייסען איז ניט קיין רב, וואס דארף זיך באשעפטיגען מיט אונטערזוכען פופיקלאך און לע בערלאך. א ראביי האט ניט נוך אן "איזי דזשאב", נאר איידער ער פאר־מאכט נאך די אויגען, "קלייבט" מען שוין געלט פאר ווייב און קינד.

עס איז, ווי איהר זעהט ניט קיין שלעכטער עסק, עס איז נאך אלץ א בעסערער דזשאב ווי ביי קלאוקס, אפילו ווען מען ארבייט פון דער וואך.

און ווען מען גלוסט זיך עס דען יעצט צו ארבייטען, ווען עס איז אזוי הייס, און קיין שעהנע מיידלאך פעהלען אויך ניט.

צוליעב זיי פארגעסט דו אפילו, אז עס איז ראש חודש אלול.

הלמאי פארגעסט־מען, אז עס איז דא אזא זאך ווי מלחמה קרבנות אויף דער וועלט, און אז חברה האבען זיך פאר־קליבען אזש אין קארלסבאד צו געפינען עצות, ווי אזוי העלפט מען זיי.

און מיר האבען מורא, אז אפילו אונזער ארגאניזיר, וועמען קארלסבאד האט פון אונז אוועגנעריבט וועט דערביי אויך נאר ניט קענען העלפען.

פונקט ווי עס קענען זיך ניט העלפען די היגע ארבייטער רינג טוער, ביי וועמען די פרץ שולען זענען ווי א ביין אין האלז ניט אויסצושפייען און ניט אראפ־צושלינגען.

און מאמער ווייסט איהר עפעס פון אן עצה, ווי אזוי מען קען קרינען עס־ליכע "ראביים" און ווי אזוי צו באר־פרייען די ארבייטער רינג'ניקעס אלס אי־דישע ערציהער — קענט איהר מאכען א גאנץ פיינעס קאמישאן.

און ווער דארף עס ניט היינטיגע צייטען א לייכט פארדינסטעל.

אפציעלע באשטעטיגטע אמת'ן

פון נ. בריק.

פראנקרייך'ס פרעמיער מיליעראנד געהט ניט מיט פליאקען האנט אין האנט.

* * *

לעצן שטעהט שוין אויף די קניעס פאר פילסודסקין — פוילען'ס ריעז...

* * *

ענגלאנדס ארבייטער פארטיי שרייט שוין מעהר ניט: "פארוואו".

* * *

טשארלי טשעפלין מיט זיין ווייב איין נשמה און איין לייב:

* * *

גאמפערס האט זיך אנגעשלאסען אין די דייטען פון די נעגאסען.

* * *

פר. קאקס, דער דעמאקראט, איז רוקא נישט קיין ביורקראט.

* * *

אינ'ם ווייסען הויז זיצען פיינע מענשען בלויז.

* * *

קיין קאליפארניע ניט פאהרען ווען ווילסאן אויף די עלטערע יאהרען.

* * *

דייטשלאנדס בראווסטער מאן איז אהן אווייפעל שיידעמאן.

* * *

שונאים בייזע האבען אויסגעטראכט אז א שול האט זיך פארמאכט.

* * *

דער חאטילטאגער סיטי מעיאר שארפט שוין ווידער אן די שער.

מיין פארמער

פון נ. נ.

סאיז מיין פארמער א אידעל, א דארער, א הייכער.

א איד וואס קאטארי א פעהיגער סוחר, ער האט קיין עין הרע א גאנץ היבשען קרעמעל.

פון באנדערס, רעטאך, קארטאפעל און זעמעל.

ער רעדט מיט א ניגון, ער רעדט מיט מישלים,

און־לויבט מיט א זמר אפ, זיינע מאכלים אויף אלץ איז מיין פארמער א בעלן פארזוכען

די פלוימען, די באראן, ידעפעל, און קוכען,

"זאל איך אזוי גוטס און עשירות פארמאגען,

די פוטער דאך איך אליין אויס־געשלאגען...

די אייער איז פרישע, ערשט נאר וואס געלייגט,

די זויערע אוגערקעס — איינען געווייקטע, און פריש אין די ביינעל, און פריש אין די פלעצעל,

גענאסען — גענאסען! דערויף האט דאס קעמעל.

זיין זוייב איז אין קאנטרי, הורא! הורא!

פון א. בעפרייטען.

איך נעה אום פרעהליך, לאך מיר מונטער זינג א ליעדעל, טאנץ מיר אונטער, כ'פיהל אצינד ווי ניי געבארען; איך עס יעצט ברעקפעסט, דינער־ סאפער איך האב ניט יעצט קיין צינגעל־קלאפער אין קאונטרי איז זי אבגעפאהרען.

כ'געה מיט "באלס" יעצט אנגעלאדען, פאהר א יעדען טאג זיך באדען, האלט ניט פון קיין סייפען, שפארען, איך לעב און הוליע, קהר יעצט וועלטען, קיינער קען מיר יעצט ניט שעלטען, אין קאונטרי איז זי אפגעפאהרען.

איך שפיעל אין "פאנדען", צאהל קיסעס, סיי א מיידעל, סיי א מיסעס, כ'לאז קיין זאך ניט געהן פארלארען, איך קלייב ניט איבער "דזשענס", "געלי'ס",

ניטא איז יעצט ווער זאל זיין דזשעליס, אין קאונטרי איז זי אפגעפאהרען.

נאר פון צייט צו צייט עס כאפט מיר — אן ביים הארצען און ס'קלאפט מיר, וועה און ווינד צו מיינע יאהרען! ס'לויפט אוועק די צייט דריי וואכען, ווערט מיין פלעזשור אונטערבראכען.... ס'קומט מיין ווייבעל באלד צופאהרען.

אהן א נאמען

פון נ. בריק.

געמאכט יד אחת האבען די מאדיאראן און רומענער וועלכע האבען ערשט נישט לאנג זיך געבעטיגט ווי די הענער...

זיי פאראיינינט אצינד ביידע איין לאזונג, איין אידעאל מיט די גרויסע דעמאקראטען שנעל צו שלאגען קאפיטאל . . .

און זיי גורטען ביידע אן זייערע שטארקע לענדען אום דורך איינינגקייט און מאכט די סאוויעטען צו פארלענדען.

זיי שארפען שוין די שווערדלאך אין לאנדען אן די ביקסען...

וואס אויס איהר לענין, טראצקי, ווי וועלען אייך שנעל פיקסען!

איהר מעגט זיך שוין פארלאזען אויף דיעזע צוויי גרויסמעכטיגע, ווי וועלען אייך דערלאנגען א פארצייט א רעכט.

ס וועלען ווי דורך כשוף זיך עפענען די טייערען טון דער "ריינער" מאסקווא מיט איהרע "ווייסע" מויערען.

און מיט פאראד די זיינער אין שטאדט וועלען מארשירען אום א 'געלע" אדרונג אראטען איינצוזיהרען.

ווי וועלען די סאוויעטען מוברעבען איינס, צוויי, דריי און גערעכטיגקייט און ישר וועלען הערשען אויף דאס ניי.

ראמום בוינט זיך באלשעוויקעס בעט ביי פוילען שלום.

אום עס זאל פון אייער פראצע כאטש ניט אויסלאזען זיך קיין חלום....

אין דער רב געהט אין שטריימעל געהט

דו רביצין אין ספאדיק.

אז קרופניק אין אכילה אין כאנדריקעווע א קהלה.

דער וואס זיצט ביים בוך שרייבט זיך אן א גוט יאהר.

וואס העלפט אז דער אקס קאסט א גראשען אז דער גראשען איז טייער.

דער וועג פון א פרוי אין צדקה, אין אוועקצושענקען איהרע א דרעם, אום זי זאל זיך דארפען מאכען א נייע.

געבענשט זיינען די פרויען וואס רעדען ניט און טויזענד מאל געבענשט זיינען די וואס זיצען מיט זיי אין זעלבען צימער.

ארבייט מאכט דאס לעבען זיס, ווען אויף צוקער זאל ניט זיין אזא יקרות.

פריינט קריגט מען אומזיסט, נור פריינט שונאים, דארף מען זיך קויפען.

אלע ארבייטען שווער, נור די מוזיקאנטען מאכען א לעבען שפילענדיג.

קיין פרוי רעדט ניט קיין סך — ווען זי שלאפט.

קיין פרוי שרעקט זיך ניט צו געהן ביינאכט — צו דעם מאנס פאקעטס.

א מאן איז שטענדיג צופריעדען מיט זיין פרוי — ווען זי מאכט פאר איהם א לעבען.

די פרויענצימער איז בטבע כסדר א צופריעדענע — מיט א נייער העט.

א פרוי געפינט זיך אין דעם צושטאנד צווישען קינד און מענש.

ווער עס האלט איהר פאר א קינד, נארט זיך אליין אפ, און ווער עס קוקט אויף איהר ווי אויף א מענשען — ווערט פון איהר אפגענארט.

ווען דו ווילסט, אפרינען דיין פריינד גיעב איהם א שעהנע פרוי, אויב דו ווילסט ראטע נעהמען פון א פרוי גיעב איהר א שעהנעם מאן.

דער מאן איז שטרוי, די פרוי פייער און דער מייפעל דער בלאזאק.

ער האט געביטען זיינע ביזנעס מעטארען

אז אלטע זאכען ווערען מיט נאלד צוגלייך, טא ווער קען עס אויפקויפען אלטע זאכען, האט טאקע איזי דער פעדלער געביטען זיין גנון און אנשטאט "עני אלד קלאוז" זינגט ער יעצט נאר מיט א שלשלת "עני ניו קלאוז פאר סייל" און ווי איזי האט אונז פארזיכערט איז עס אן "איזי דזשאב" אויפציקויפען נייע זאכען. ווייל דער עולם האט זיך ליעב צו האלטען מיט'ן אלטוואר.

מיינונגען וועגען אייך און איהר

פרויען טרעהרען זיינען פיעל ווערטה כאטש זיי קאסטען ווינציג.

* * *

דער פוקס איז כיטרע אבער די פרוי וואס ליעבט איז כיטערער פון איהם.

* * *

בעראטה זיך שטענדיג מיט דיין פרוי, אבער טו איטער ווי דיר געפעלט.

* * *

אויב דו ווילסט אויסגעפינען די עכט קייט פון גאלד נעברויך עסעק, אויב דו ווילסט אויסגעפינען די שטארקייט פון אן אקס שלאג איהם, די נאטור פון א כאן לאז איהם רעדען, אויב דו ווילסט אבער אויסגעפינען די נעדאנקען פון א פרוי האסטו קיין מיטעל ניט.

* * *

אויף דער פראגע וואס איז אפ די? ענטפערט דער טעק, זי איז א פריזאנער.

דער אלבאנעזער, אז זי איז א שקלאף. דער סערביאנער, אז זי איז א רעגנט. דער בולגאר, אז זי איז א קאמעראד. און דער גריך, אז זי איז א פריינצעסין.

* * *

א פירוי לעבט פאר איהר פאמיליע און "אויף פאר זיך".

און א מאן לעבט פאר זיך און דאן — "אויף פאר זיך".

* * *

די ליעבע צווישען מאן און פרוי האלט זיך אויף אם מיינסטען אין א גלעזערנע כלי, און אז א פאר פאלק איז ניט גע־נוג פארזיכטיג ווערט די כלי שנעל צו־בראכען.

* * *

ניט פאראן קיין פרייז אין דער וועלט וואס א פרוי וואלט ניט בעצאהלט פאר איטער אויסזעהען שעהן און יונג, און ניט פאראן קיין פרייז אין דער וועלט וואס א מאן וואלט ניט בעצאהלט פאר דער בעקוועמליכקייט פון דעם "פערהייראטען לעבען" און — פאר דער פרייהייט פון "אונפארהייראטען לעבען". . .

* * *

די גרעסטע לאסט פיהלט א מאן פון דעם פאמיליען לעבען ווען זיין פרוי וויל ווייסען וואו ער פארברענגט זיין פרייע צייט.

* * *

די שטאלצעסטע פרוי פיהלט זיך אונאנגענעהם ווען זי איז ניט כאטש א מינוט פון יעדער שעה די "ליאלקע" אין איהר מאן.

מציאות

ארפייט! דער פליים פארשליסט די טיר פאר דער נויט.

* * *

מען קאן ניט דעם ווינד דרעהען נאך דער מיהל, נאר די מיהל נאכ'ן ווינד

* * *

זעהענדיג א בארג, זאל מען קיינ־מאל ניט פארגעסען, אז יעדער בארג ליגט אויף די שולטערען פון א טאל.

* * *

די נאגאיקע איז נאר אזוי לאנג גע רעכט, ווי לאנג זי באזיצט רימענס.

* * *

דער הונגעריגער קאין שמעקט אם בעסטען א פעטע מויז.

* * *

אויך צווישען פרישטען זענען דא שקלאפען.

* * *

די מענשען בויען פאלאצען, די צייט — חורבות.

* * *

ווער ס'האט גליק, ביי דעם לעגען אפילו די הענער אייער.

* * *

ווען דער ווייץ איז דיר ניט גערא־טען, דאנק גאט פאר'ן שטרוי.

* * *

ווער ס'ליפט נאר נאר'ן גליק, דער קומט אהיים מיט צעריסענע שיך.

* * *

מיין קראנקער פינגער, טוט מיר מעהר וועה, ווי דיין קראנקע האנט.

* * *

ווער ס'רעדט די רובעל - שפראך, דעם פארשטעהט יעדער.

נאר דעם אמת

דעם רעדאקטאר'ס הייפט פרינציפ איז גענעווען: פינקטליכקייט! אלע טאג איידער די רעפארטערס זיינען ארויס אויף יאגד נאך נייעסען, האט ער זיי פארזאמעלט ארום זיך און זיי אנגעזאגט: "באיעס, זייט פינקטליך און גענוי! מעלדעט נור דעם ריינעם אמת, און גע־נויע ווירקליכקייט, איבערטרייבט ניט און פארקלענערט ניט. נור דעם אמת".

אין א שעהנעם טאג קומט אריין אין רעדאקציע דער איינסטער רעפאר־טער, ערשט צוויי טאג אויף זיין דזשאב. און דערלאנגט דעם רעדאקטאר א באַ־ריכט וועגען א שלום - מיטינג.

— האט איהר זיך געהאלטען אז מיין כלל: נור דעסריינעם אמת — האט איהם דער רעדאקטאר א פזרעג גע־טאן.

— יעס, באס, — האט ער געענטפערט דעם רעדאקטאר, ער האט באמת געגלייבט, אז דער רעדאקטאר איז פאר־ליעבט אין אמת — לעזט איבער דעם באריכט, וועט איהר זעהן.

לעזענדיג דעם באריכט האט זיך דער רעדאקטאר אנגעשטיסען אז פאלגענדע זאך: דער גרויסער האל איז געפאלט מיט 5000 צוהערער. 9 טויזענט 9 הונדערט 99 אויגען האבען באגייסטערט געקוקט אויף דעם רעדנער.

— זייט איהר משוגע — האט דער רעדאקטאר אויסגערופען — וואס הייסט 9999 אויגען?

— פארשטעהט איהר — האט איהם דער רעפארטער אויפגעקלעהערט — אין זאאל זיינען טאקע געווען צעהן טויזענט אויגען. נאר איך האב באמערקט, אז איינער פון פובליקום איז געווען אויף אין אויג בלינד, און דאריבער האט ער אויף'ן רעדנער געקוקט בלויז מיט איין אויג.

* * *

טרעפט וואס ער האט געקויפט

אפזיצענדיג א גאנצע נאכט ביי א פאו־קער שפיעלען איז מר. קארטאווסקי אהיים געקומען דעם אנדערען טאג מיטאגצייט מיט א פעקעל אונטערדעם ארעם און צונע־נאגען צו זיין ווייבעל מיט א ברייטען שמייכעל און געזאגט: "וואלסט אפשר געוואלט וויסען וואס איז פאראן אין דעם פעקעל?"

"מיך אינטערעסירט דאס גאר ניט", האט געענטפערט מיסעס קארטאווסקי.

"איך האב עפעס געקויפט פאר דעם וועמען איך האב צום ליעבסטען אין דער גאנצער וועלט", האט מר. קארטאווסקי ווידער געזאגט מיט א זוירען אויסדרוק אויף'ן פנים.

"וואס האסטו געקויפט־ פאר דיר קעלנער אדער שניפסען?" האט זיך ביי מיסעס קארטאווסקי אדרויסגעריסען פון מויל.

קאטאווסקאה

צווישען העברעאישע לעהרער.

— שלום מר. פראפעסאר...

שלום מר. דאצענט.

— לאן אתה הולך?

— להלעקציע . . .

— ואתה?

— להפאלסקיבע...

שוין בעסער א פיעדעל.

— וואס וואלסטו בעסער געווען לט: א פרוי וואס שפיעלט פיאנא צו פידעל?

— פידעל.

— פארוואס?

— ווייל א פידעל קען מען לייכט ארויסוואַרפען דורך'ן פענסטער און א פיאנא דארף מען ערשט דינגען א טרע־גער . . .

ער ווייסט וואס ער לערענט.

בעל הבית (צום מלמד): וואס לע־רענט איהר עפעס מיין זון ניט קיין דאוו־נען נאר נאר קריש זאגען?

מלמד: הלואי זאלט איהר אזוי לאנג לעבען, ווי לאנג אייער זוהן וועט נאך קיין קריש ניט זאגען זאגען...

ביי א ליטעראַרישען אוועגד

לעקטשערער: האט אימיצער צו שטעלען א פראגע?

איינער פון פובליקום: יעס, ווען וועט מען שוין טאנצען?

אין טעאטער.

הערר: מאדאם, וואס האט איהר זיך אזוי צוגעוויינט? מען שפיעלט דאך א קאמעדיע און ניט קיין דראמא.

מאדאם: פון וואגען ווייסט איהר?

הערר: אט שטעהט דאך אין פראגראם.

מאדאם: הם... און איך האב גע־מיינט אז עס איז א דראמע.

אי, די ווייב.

נעהמט אריין א יונגערמאן צו אדאק־טאר און זאלט זיך אונטערזוכען.

— וואס טוט אייך ווה? — פרעגט דער דאקטאר.

— דאס הארץ.

— זינט ווען?

— זינט איך האב געהייראט! — ענטפערט טרויעריג דער יונגערמאן.

— ליידער קען איך אייך גאר ניט העלפען — ערקלעהרט איהם קאלטבלוטיג דער דאקטאר — איהר דארפט זיך וועג־דען צו א לאיער...

נאך ערגער.

ערשטער: וואס איז געווארען מיט דאס מיידעל, וואס דו ביזט מיט איהר ארומגעגאנגען?

צווייטער: זי האט שוין חתונה געהאט.

ערשטער: דיך אבגענארט?

צווייטער: נאך ערגער, מיט מיר חתונה געהאט.

אייניקלאך ליעבער פון קינדער.

— ווייסט איהר מיינע קינדער האב איך פיינט, אבער מיינע אייניקלאך האב איך ליעב.

— פארוואס?

— ווייל קינדער זיינען דאך הייב־טיגע צייטען שונאים זייערע עלטערן און אייניקלאך זיינען דאך די שונאים'ס שונאים...

דער קליינער קונדס.

איציקעל: פאפא, קויף מיר א טרומייטערעל.

פאפא: ניין איציקעל, דו וועסט מאכען צופיעל ליארם איך קען עס ניט הערען.

איציקעל — איך וועל מאכען ליארם ווען דו וועסט שלאפען....

מיסטער פעפערזאק.

מיסטער פעפערזאק: איהר האט עפעס ברייף פון מיינעם וועגען?

ברייפטרעגער: עס טוט מיך לייד איך האב פאר אייך גאר ניט.

מיסטער פעפערזאק: שוין א וואך צייט וואס איהר ברענגט מיר ניט קיין פאסט! און ערשט דעם ניי יאהר האב איך אייך געגעבען א גאנצען דאלאר!

אליין הייסט גליק.

ריכטער: איך שטראפיר אייך מיט צוואנציג יאהר פריזאן.

פריזאנער: טאמער לעב איך גאר ניט אזוי לאנג?

ריכטער: דאן וועט זיין אייער גליק!

אזוי זאגט דער בץ

פון א פאר־לץ.

עס נעהמט צו ראש חודש אלול, אפילו א 'טשיקען" אין וואסער הויבט שוין אן צו ציטערען, און דו געה נאר און זיי דעם רעדאקטארס פאיאיר, און לצ'עוויע.

ווי אזוי קען זיך מיין "פאונטיין פון" אפילו הויבען און ארויסלאזען א וויצעל, ווען. . . . ווען חברה האבען זיך נאר גענומען צו שטארבען, און מאכען דעם "פלאוריסט" צו ארייטען איבער־שטונדען.

נעהמט זיך א ראביי, און אהן א שום זיי נעזוונט, מוסט ער איבער צום עולם האמת, און חברה האבען נעבאך אין אזעלכע הייסע טעג נעמוזט שווייצען נאכ טראגענדיג פעק מיט בלומען.

און נישט נאר יענע חברה האט ער נעמאכט צו ארבייטען שווער און ביטער נאר ער האט אויך מטריח נעווען דעם מאנטרעאלער רעפארם־ראביי, וועלכער האט נעבאך געמוזט אנשטאט צו שווייצען און די "לאורענשיין מאונטיינס" זיך מטריח זיין אזש קיין טאראנטא, און דא שווייצען ביי א הספד, ביי וועלכען ער האט געמוזט בראקען מיט . . . . זאגט שוין אליין וואס.

און דא געהט נאך ראש־השנה, און אן עדה אידען קען נאך חלילה בלייבען ארן אן 'איינגליש ספיקינג ראביי".

נעהערט אזא אומגליק, און דו געה נאך און בראק מיט וויצען.

אין דעם אמת געוואגט, ווייסען מיר ניט צו עס וואלט זיך ניט געלוינט נאר צו ווערען א ראביי אויף דער עלטער, איר דער צו דארפען לצ'עווען פאר א פינפע־דעל.

אין אונזערע מקומות האבען מיר היינט דריי וואקאנסיעס פאר א "ראביי", און א "ראביי" זאלט איהר ווייסען קאר־מעט מען ניט היינטיגע צייטען מיט קיין עולם הבא, נאר מיט גענוג עולם הזה. א "ראביי" זאלט איהר ווייסען איז ניט קיין רב, וואס דארף זיך באשעפטי־גען מיט אונטערזוכען פופיקלאך און לע בערלאך. א ראביי האט ניט נוך אן "איזי דזשאב", נאר איידער ער פאר־מאכט נאך די אויגען, "קלייבט" מען שוין געלט פאר ווייב און קינד.

עס איז, ווי איהר זעהט ניט קיין שלעכטער עסק, עס איז נאך אלץ א בעסערער דזשאב ווי ביי קלאוקס, אפילו ווען מען ארבייט פון דער וואך.

און ווען מען גלוסט זיך עס דען יעצט צו ארבייטען, ווען עס איז אזוי הייס, און קיין שעהנע מיידלאך פעהלען אויך ניט.

צוליעב זיי פארגעסט דו אפילו, אז עס איז ראש חודש אלול.

הלמאי פארגעסט־מען, אז עס איז דא אזא זאך ווי מלחמה קרבנות אויף דער וועלט, און אז חברה האבען זיך פאר־קליבען אזש אין קארלסבאד צו געפינען עצות, ווי אזוי העלפט מען זיי.

און מיר האבען מורא, אז אפילו אונזער ארגאניזיר, וועמען קארלסבאד האט פון אונז אוועגנעריבט וועט דערביי אויך נאר ניט קענען העלפען.

פונקט ווי עס קענען זיך ניט העלפען די היגע ארבייטער רינג טוער, ביי וועמען די פרץ שולען זענען ווי א ביין אין האלז ניט אויסצושפייען און ניט אראפ־צושלינגען.

און מאמער ווייסט איהר עפעס פון אן עצה, ווי אזוי מען קען קרינען עס־ליכע "ראביים" און ווי אזוי צו באר־פרייען די ארבייטער רינג'ניקעס אלס אי־דישע ערציהער — קענט איהר מאכען א גאנץ פיינעס קאמישאן.

און ווער דארף עס ניט היינטיגע צייטען א לייכט פארדינסטעל.

אפציעלע באשטעטיגטע אמת'ן

פון נ. בריק.

פראנקרייך'ס פרעמיער מיליעראנד געהט ניט מיט פליאקען האנט אין האנט.

* * *

לעצן שטעהט שוין אויף די קניעס פאר פילסודסקין — פוילען'ס ריעז...

* * *

ענגלאנדס ארבייטער פארטיי שרייט שוין מעהר ניט: "פארוואו".

* * *

טשארלי טשעפלין מיט זיין ווייב איין נשמה און איין לייב:

* * *

גאמפערס האט זיך אנגעשלאסען אין די דייטען פון די נעגאסען.

* * *

פר. קאקס, דער דעמאקראט, איז רוקא נישט קיין ביורקראט.

* * *

אינ'ם ווייסען הויז זיצען פיינע מענשען בלויז.

* * *

קיין קאליפארניע ניט פאהרען ווען ווילסאן אויף די עלטערע יאהרען.

* * *

דייטשלאנדס בראווסטער מאן איז אהן אווייפעל שיידעמאן.

* * *

שונאים בייזע האבען אויסגעטראכט אז א שול האט זיך פארמאכט.

* * *

דער חאטילטאגער סיטי מעיאר שארפט שוין ווידער אן די שער.

אין דער רב געהט אין שטריימעל געהט

דו רביצין אין ספאדיק.

אז קרופניק אין אכילה אין כאנדריקעווע א קהלה.

דער וואס זיצט ביים בוך שרייבט זיך אן א גוט יאהר.

וואס העלפט אז דער אקס קאסט א גראשען אז דער גראשען איז טייער.

דער וועג פון א פרוי אין צדקה, אין אוועקצושענקען איהרע א דרעם, אום זי זאל זיך דארפען מאכען א נייע.

געבענשט זיינען די פרויען וואס רעדען ניט און טויזענד מאל געבענשט זיינען די וואס זיצען מיט זיי אין זעלבען צימער.

ארבייט מאכט דאס לעבען זיס, ווען אויף צוקער זאל ניט זיין אזא יקרות.

פריינט קריגט מען אומזיסט, נור פריינט שונאים, דארף מען זיך קויפען.

אלע ארבייטען שווער, נור די מוזיקאנטען מאכען א לעבען שפילענדיג.

קיין פרוי רעדט ניט קיין סך — ווען זי שלאפט.

קיין פרוי שרעקט זיך ניט צו געהן ביינאכט — צו דעם מאנס פאקעטס.

א מאן איז שטענדיג צופריעדען מיט זיין פרוי — ווען זי מאכט פאר איהם א לעבען.

די פרויענצימער איז בטבע כסדר א צופריעדענע — מיט א נייער העט.

א פרוי געפינט זיך אין דעם צושטאנד צווישען קינד און מענש.

ווער עס האלט איהר פאר א קינד, נארט זיך אליין אפ, און ווער עס קוקט אויף איהר ווי אויף א מענשען — ווערט פון איהר אפגענארט.

ווען דו ווילסט, אפרינען דיין פריינד גיעב איהם א שעהנע פרוי, אויב דו ווילסט ראטע נעהמען פון א פרוי גיעב איהר א שעהנעם מאן.

דער מאן איז שטרוי, די פרוי פייער און דער מייפעל דער בלאזאק.

ער האט געביטען זיינע ביזנעס מעטארען

אז אלטע זאכען ווערען מיט נאלד צוגלייך, טא ווער קען עס אויפקויפען אלטע זאכען, האט טאקע איזי דער פעדלער געביטען זיין גנון און אנשטאט "עני אלד קלאוז" זינגט ער יעצט נאר מיט א שלשלת "עני ניו קלאוז פאר סייל" און ווי איזי האט אונז פארזיכערט איז עס אן "איזי דזשאב" אויפציקויפען נייע זאכען. ווייל דער עולם האט זיך ליעב צו האלטען מיט'ן אלטוואר.

מיינונגען וועגען אייך און איהר

פרויען טרעהרען זיינען פיעל ווערטה כאטש זיי קאסטען ווינציג.

* * *

דער פוקס איז כיטרע אבער די פרוי וואס ליעבט איז כיטערער פון איהם.

* * *

בעראטה זיך שטענדיג מיט דיין פרוי, אבער טו איטער ווי דיר געפעלט.

* * *

אויב דו ווילסט אויסגעפינען די עכט קייט פון גאלד נעברויך עסעק, אויב דו ווילסט אויסגעפינען די שטארקייט פון אן אקס שלאג איהם, די נאטור פון א כאן לאז איהם רעדען, אויב דו ווילסט אבער אויסגעפינען די נעדאנקען פון א פרוי האסטו קיין מיטעל ניט.

* * *

אויף דער פראגע וואס איז אפ די? ענטפערט דער טעק, זי איז א פריזאנער.

דער אלבאנעזער, אז זי איז א שקלאף. דער סערביאנער, אז זי איז א רעגנט. דער בולגאר, אז זי איז א קאמעראד. און דער גריך, אז זי איז א פריינצעסין.

* * *

א פירוי לעבט פאר איהר פאמיליע און "אויף פאר זיך".

און א מאן לעבט פאר זיך און דאן — "אויף פאר זיך".

* * *

די ליעבע צווישען מאן און פרוי האלט זיך אויף אם מיינסטען אין א גלעזערנע כלי, און אז א פאר פאלק איז ניט גע־נוג פארזיכטיג ווערט די כלי שנעל צו־בראכען.

* * *

ניט פאראן קיין פרייז אין דער וועלט וואס א פרוי וואלט ניט בעצאהלט פאר איהר אויסזעהען שעהן און יונג, און ניט פאראן קיין פרייז אין דער וועלט וואס א מאן וואלט ניט בעצאהלט פאר דער בעקוועמליכקייט פון דעם "פערהייראטען לעבען" און — פאר דער פרייהייט פון "אונפארהייראטען לעבען". . .

* * *

די גרעסטע לאסט פיהלט א מאן פון דעם פאמיליען לעבען ווען זיין פרוי וויל ווייסען וואו ער פארברענגט זיין פרייע צייט.

* * *

די שטאלצעסטע פרוי פיהלט זיך אונאנגענעהם ווען זי איז ניט כאטש א מינוט פון יעדער שעה די "ליאלקע" אין איהר מאן.

מציאות

ארפייט! דער פליים פארשליסט די טיר פאר דער נויט.

* * *

מען קאן ניט דעם ווינד דרעהען נאך דער מיהל, נאר די מיהל נאכ'ן ווינד

* * *

זעהענדיג א בארג, זאל מען קיינ־מאל ניט פארגעסען, אז יעדער בארג ליגט אויף די שולטערען פון א טאל.

* * *

די נאגאיקע איז נאר אזוי לאנג גע רעכט, ווי לאנג זי באזיצט רימענס.

* * *

דער הונגעריגער קאין שמעקט אם בעסטען א פעטע מויז.

* * *

אויך צווישען פרישטען זענען דא שקלאפען.

* * *

די מענשען בויען פאלאצען, די צייט — חורבות.

* * *

ווער ס'האט גליק, ביי דעם לעגען אפילו די הענער אייער.

* * *

ווען דער ווייץ איז דיר ניט געראַ־טען, דאנק גאט פאר'ן שטרוי.

* * *

ווער ס'ליפט נאר נאר'ן גליק, דער קומט אהיים מיט צעריסענע שיך.

* * *

מיין קראנקער פינגער, טוט מיר מעהר וועה, ווי דיין קראנקע האנט.

* * *

ווער ס'רעדט די רובעל - שפראך, דעם פארשטעהט יעדער.

נאר דעם אמת

דעם רעדאקטאר'ס הייפט פרינציפ איז געגעווען: פינקטליכקייט! אלע טאג איידער די רעפארטערס זיינען ארויס אויף יאגד נאך נייעסען, האט ער זיי פארזאמעלט ארום זיך און זיי אנגעזאגט: "באיעס, זייט פינקטליך און גענוי! מעלדעט נור דעם ריינעם אמת, און גע־נויע ווירקליכקייט, איבערטרייבט ניט און פארקלענערט ניט. נור דעם אמת".

אין א שעהנעם טאג קומט אריין אין רעדאקציע דער איינסטער רעפאר־טער, ערשט צוויי טאג אויף זיין דזשאב. און דערלאנגט דעם רעדאקטאר א באַ־ריכט וועגען א שלום - מיטינג.

— האט איהר זיך געהאלטען אז מיין כלל: נור דעסריינעם אמת — האט איהם דער רעדאקטאר א פזרעג גע־טאן.

— יעס, באס, — האט ער געענט־פערט דעם רעדאקטאר, ער האט באמת געגלייבט, אז דער רעדאקטאר איז פאר־ליעבט אין אמת — לעזט איבער דעם באריכט, וועט איהר זעהן.

לעזענדיג דעם באריכט האט זיך דער רעדאקטאר אנגעשטיסען אז פאלגענדע זאך: דער גרויסער האל איז געפאלט מיט 5000 צוהערער. 9 טויזענט 9 הונדערט 99 אויגען האבען באגייסטערט געקוקט אויף דעם רעדנער.

— זייט איהר משוגע — האט דער רעדאקטאר אויסגערופען — וואס הייסט 9999 אויגען?

— פארשטעהט איהר — האט איהם דער רעפארטער אויפגעקלעהערט — אין זאאל זיינען טאקע געווען צעהן טויזענט אויגען. נאר איך האב באמערקט, אז איינער פון פובליקום איז געווען אויף אין אויג בלינד, און דאריבער האט ער אויף'ן רעדנער געקוקט בלויז מיט איין אויג.

* * *

טרעפט וואס ער האט געקויפט

אפזיצענדיג א גאנצע נאכט ביי א פאו־קער שפיעלען איז מר. קארטאווסקי אהיים געקומען דעם אנדערען טאג מיטאגצייט מיט א פעקעל אונטערדעם ארעם און צונע־נאגען צו זיין ווייבעל מיט א ברייטען שמייכעל און געזאגט: "וואלסט אפשר געוואלט וויסען וואס איז פאראן אין דעם פעקעל?"

"מיך אינטערעסירט דאס גאר ניט", האט געענטפערט מיסעס קארטאווסקי.

"איך האב עפעס געקויפט פאר דעם וועמען איך האב צום ליעבסטען אין דער גאנצער וועלט", האט מר. קארטאווסקי ווידער געזאגט מיט א זוירען אויסדרוק אויף'ן פנים.

"וואס האסטו געקויפט־ פאר דיר קעלנער אדער שניפסען?" האט זיך ביי מיסעס קארטאווסקי אדרויסגעריסען פון מויל.

אין דער רב געהט אין שטריימעל געהט

דו רביצין אין ספאדיק.

אז קרופניק אין אכילה אין כאנדריקעווע א קהלה.

דער וואס זיצט ביים בוך שרייבט זיך אן א גוט יאהר.

וואס העלפט אז דער אקס קאסט א גראשען אז דער גראשען איז טייער.

דער וועג פון א פרוי אין צדקה, אין אוועקצושענקען איהרע א דרעם, אום זי זאל זיך דארפען מאכען א נייע.

געבענשט זיינען די פרויען וואס רעדען ניט און טויזענד מאל געבענשט זיינען די וואס זיצען מיט זיי אין זעלבען צימער.

ארבייט מאכט דאס לעבען זיס, ווען אויף צוקער זאל ניט זיין אזא יקרות.

פריינט קריגט מען אומזיסט, נור פריינט שונאים, דארף מען זיך קויפען.

אלע ארבייטען שווער, נור די מוזיקאנטען מאכען א לעבען שפילענדיג.

קיין